

[Prieme.]

han har sagt de to paafølgende Gange. Hvis hans Hensigt ikke har været at angribe Flæskeprisen, maa jeg sige, at saa forstaar jeg ikke et Ord af den Tale, det ærede Medlem holdt om det Spørgsmaal. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem ikke kunde komme konsekvent og give Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem. Forrige Gang det ærede Medlem havde Ordet, sagde han, at han ønskede ikke, der skulde gives Arbejdstilladelse. Nu siger det ærede Medlem: det havde jeg alligevel ønsket. Saa jeg ved ikke, hvad man skal tro om, hvad det ærede Medlem mener eller ikke mener.

Ole Bjørn Kraft: Nedlæggelsen af Aalborg som Garnisonsby har med Rette vakt Bitterhed og Skuffelse i Byen. Beslutningen kom uventet og bidrog derfor i høj Grad til den Følelse af Forurettelse, som i Dag er saa stærkt fremtrædende. Efter at Aalborg Byraad havde besluttet sig til at bringe betydelige økonomiske Ofre og efter de Forhandlinger, der hidtil havde været ført, ventede man en for Byen tilfredsstillende Løsning. Gennemførelsen af den nye Hærlø og Hærens knappe Budget ændrede Situationen, og Resultatet foreligger nu ved Bataillonens Flytning. Skønt jeg har hørt de saglige Argumenter, som er fremført for dens Flytning til Viborg, staar jeg alligevel uforstaaende over for, at Aalborg, denne store By ved Overgangen til Vendsyssel, med vigtige Broforbindelser og betydningsfulde industrielle Virksomheder, for Fremtiden skal være uden Garnison. Det skete staar formodentlig ikke til at ændre, men jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Forsvarsminister at overveje, om det ikke skulde være muligt i en ikke alt for fjern Fremtid at fremskaffe en Erstatning. Jeg ved ikke, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Flyvertropperne; skal de alle garnisoneres paa Sjælland, eller er der Mulighed for, at en Part af dem overflyttes til Jylland? Hvis dette sidste er Tilfældet, vil Aalborg paa mange Maader være en velegnet Plads. Jeg henstiller altsaa, at man tager dette under Overvejelse. Den Kærlighed til Garnisonen, som nu er kommet til Orde fra socialdemokratisk Side, er for mig et glædeligt Vidnesbyrd om den voksende Forstaaelse blandt Socialdemokratiets Rigsdagsmænd for Hærens Betydning. Hvis den gav sig større praktiske Udslag, naar Hærlovene blev behandlet, vilde der utvivlsomt være en Mulighed for ret hurtigt at se Aalborg genopstaa som Garni-

sonsby. De stadige Reduktioner, der har fundet Sted, og som allerede i 1928 reducerede Garnisonen fra 3 Batailloner til 1, og som nu fuldstændig har slaaet Byen ud som Garnisonsby, er den egentlige Aarsag til den Misère, i hvilken vi i Øjeblikket befinder os. Den stadig dalende Linie i vort Forsvarsberedskab er Aarsagen til Situationen. Naar Bitterheden i Byen er saa stor, som den utvivlsomt er, skyldes det ikke mindst, at man i Beslutningen om at flytte Bataillon bort fra Aalborg ser Fortsættelsen af en Linie, der synes som Endemaal at have en stadig Formindskelse af Aalborgs Betydning som Sæde for vigtige Institutioner. Det maa med Billighed indrømmes Befolkningen, at denne Følelse ikke er uforstaaelig. Det er efterhaanden en lang Liste, der kan læses op, naar man ser paa de Forandringer, der har fundet Sted i den senere Tid, og som alle viser Reduktioner, alle viser Bortflytning fra Byen af Statsinstitutioner eller andre Institutioner af Betydning for Byens Liv.

I 1928 blev Aalborg Navigationsskole, den ældste i Danmark, nedlagt. I samme Aar er Garnisonen blevet reduceret fra 3 Batailloner til 1 Bataillon. I 1930 blev der nedlagt nogle Mellemskoleklasser paa Katedralskolen. I 1933 blev Statsbanernes Trafiksektion ligeledes flyttet til Aarhus. I 1934 fjernede man Overpostinspektoratet, der med sine Embedsmænd ogsaa blev flyttet til Aarhus. Jeg har nævnt nogle enkelte Eksempler; flere kunde nævnes. Der er ikke kommet nogen Erstatning herfor. Det er ikke ubetydelige Tab, der paa den Maade er paaført Byen, men den Utilfredshed, som hersker, og som har givet sig meget klare Udtryk i den sidste Tid, glider ind som et Led i en endnu større: Provinsens almindelige Følelse af Tilsidesættelse i Forhold til Hovedstaden, særlig Jyllands Følelse af at være Stifbarn. Jeg mener, at denne Opfattelse er velbegrundet i de Kendsgerninger, der foreligger for os, og som ofte har været omtalt her, og som jeg ogsaa selv ved tidligere Finanslovbehandlinger har fremdraget, uden at der hidtil har været noget som helst positivt Resultat af de Bebrejdelser, der er blevet rettet mod Regeringen i den Anledning fra fremtrædende jyske Mænds Side for at faa tilvejebragt en større Balance i Forholdet.

Sidste Aar stillede jeg et Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, der skulde foretage en Undersøgelse, en Vurdering, en Bedømmelse af hele Forholdet mellem Provinsen og Hovedstaden paa rent objektivt sagligt, videnskabeligt Grundlag for